

PRO MUTUAL

La invalidesa parcial

per M. Tost i Punyet

ELS qui em llegeixen hauran observat que en els meus escrits hi traspuia sempre un sentit d'optimisme.
Faig aquesta declaració prèvia, per tal que no vegin en el present article un contingut derrotista.

Estimo excessivament — perdoneu la paraula excessivament — a la Mutual Mèdica, perquè sigui jo l'encarregat d'assenyalar defectes a la fillola més preuada del Sindicat de Metges.

Jo entenc que l'organisme o entitat més perfecta pot deixar d'ésser-ho, perquè una Junta empri una ruta equivocada, la qual podria menar a un fracàs. Però en el cas present, no hi ha tal cosa.

A la Mutual, des de la seva fundació, totes les Juntes encarregades d'administrar-la hi han posat intel·ligència, voluntat i treball.

Els homes no som infalibles, i per tant, estem exposats a equivocacions, malgrat els postulats d'intel·ligència, voluntat i treball.

* * *

Potser són majoria els socis de la Mutual que us diuen textualment, « La Mutual és cara ».

Jo segueixo creient que la nostra mutualitat és més barata que les conegudes.

Si analitzem la taula dels termes mitjans i la comparem amb els de les altres mutualitats i companyies d'assegurances d'invalidesa i mortalitat, ens donarem compte que hi ha un marge d'avantatge per a la Mutual Mèdica. Però hi ha un fet evident, incontestable, i és que el soci troba en els rebuts més pessetes a satisfer. I en això rau el neguit.

Dos fets importantíssims s'han produït a la Mutual, que, al meu entendre, l'han encarida. L'un és la fundació de la invalidesa parcial, l'altre és el funcionament dels socorsos als trenta primers dies. Parlaré avui del primer fet.

Jo crec, fermament, que la invalidesa parcial ha estat una equivocació.

La invalidesa parcial permet al soci de treballar en el seu consultori.

Des de fa trenta anys, les especialitats es van dibuixant cada dia més. I avui podem assegurar, que a les capitals, la meitat dels metges són especialistes. Com sigui que el treball de l'especialista és al seu despatx, resulta que el cinquanta per cent poden complir integralment llurs activitats professionals i a l'ensem cobrar de la Mutual.

El reglament de les mutualitats no autoritza a percebre socorsos als socis que treballin. Es comprèn.

El malalt que treballa, pel seu esforç físic i pel seu estat nerviós, de neguit i de sofriment, particularment el metge que està preocupat pel curs de la malaltia dels seus clients, és innegable que la seva dolència pot allargar-se, perjudicant, per tant, a la Mutual i al mateix malalt.

La Junta de la Mutual, amb el bon propòsit de reduir a la mínima expressió les prorrates, en iniciar-se la millora del malalt, de vegades converteix la invalidesa total en parcial. Al soci despreo-